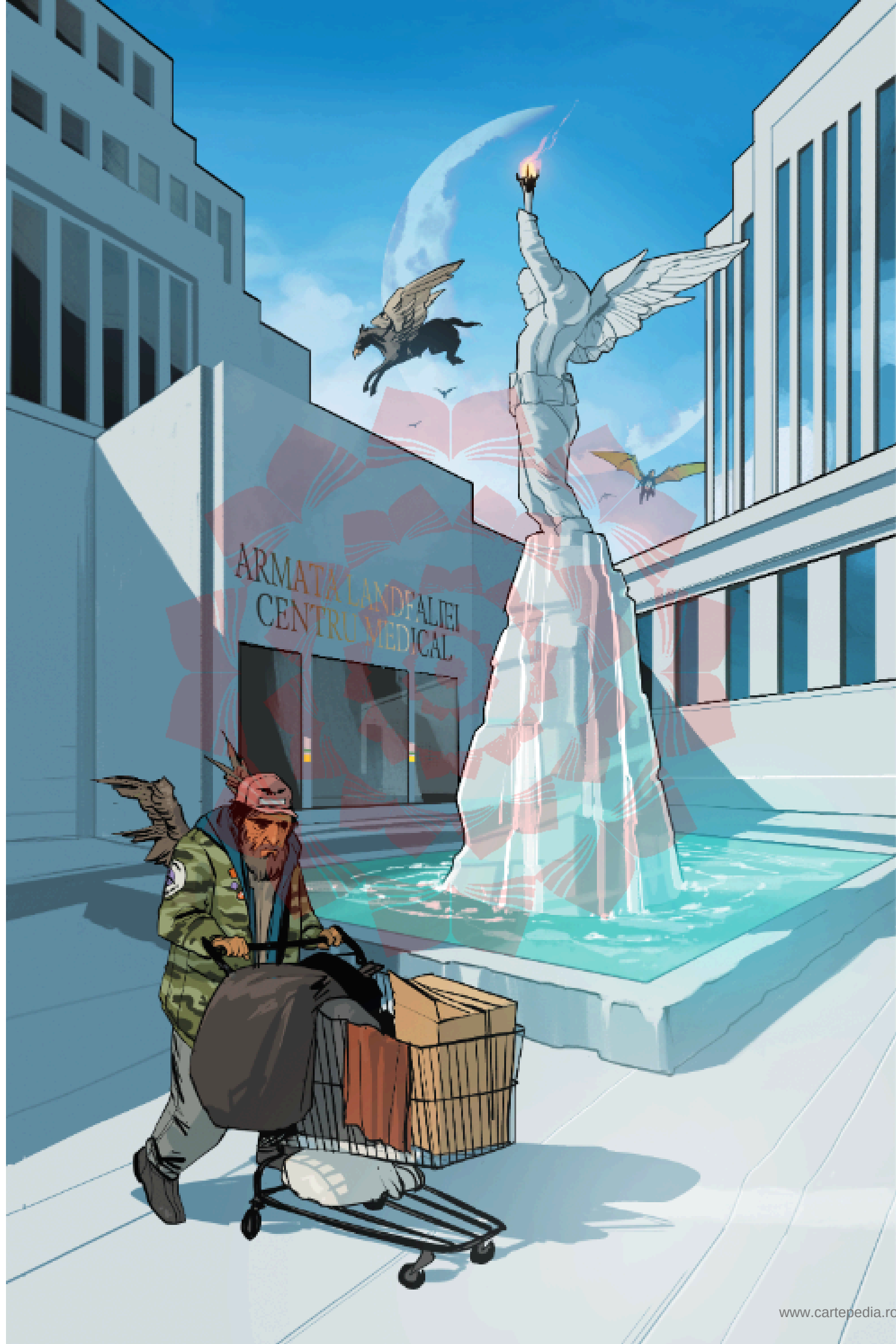
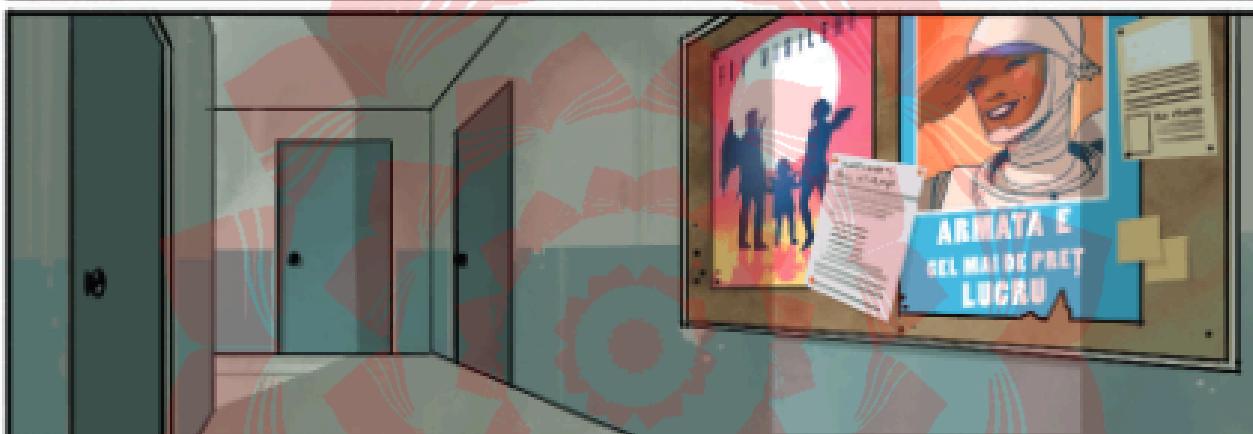
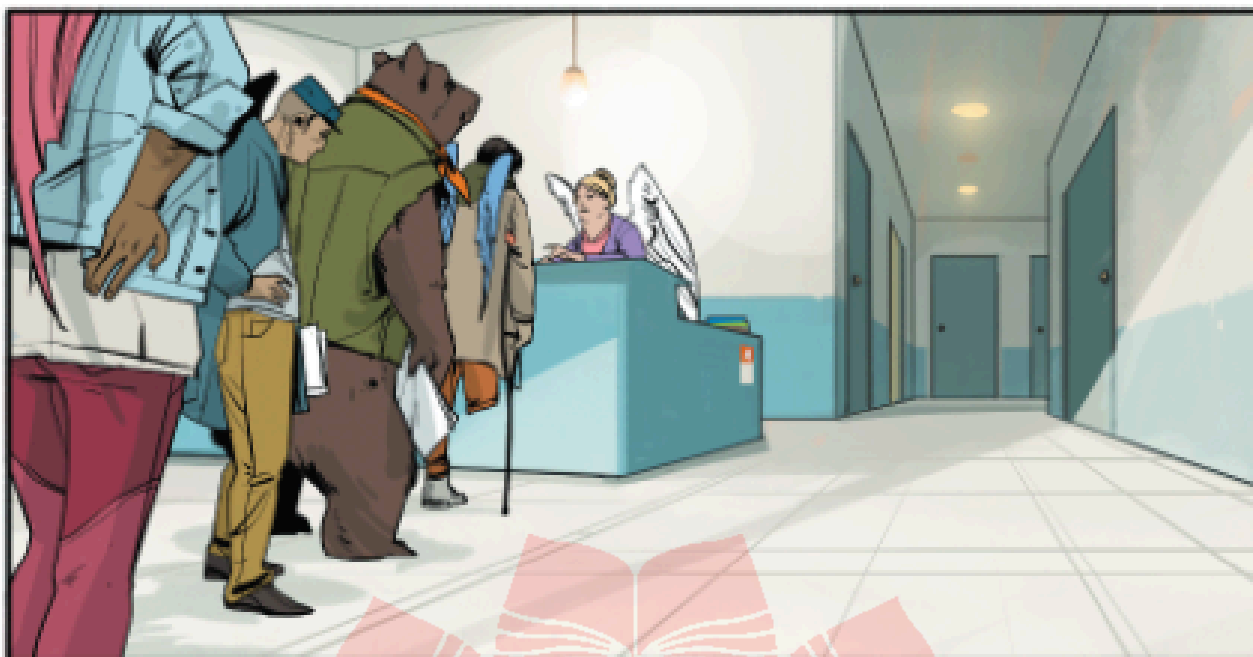

Compania mea de artilerie termina treaba pe un jeg de planetă - Cleave.

Ni s-a spus că a evadat un prizonier de război de pe Wreath și și-a luat paznica oțetă. Am primit ordin să-l ucidem.

Ați primit ordin s-o **executați** pe una de-a voastră?

È procedura standard când conducerea se teme că un aliat ar putea s-a-jungă moneda de schimb a teroristilor.

Dar și-a dat ceva de-nțeles că Soldat Clasa întâi Alana nu mai era un „aliat“?

Când am atacat-o - fără mare tragere de inimă -, lunaticul și-a legat din minți.

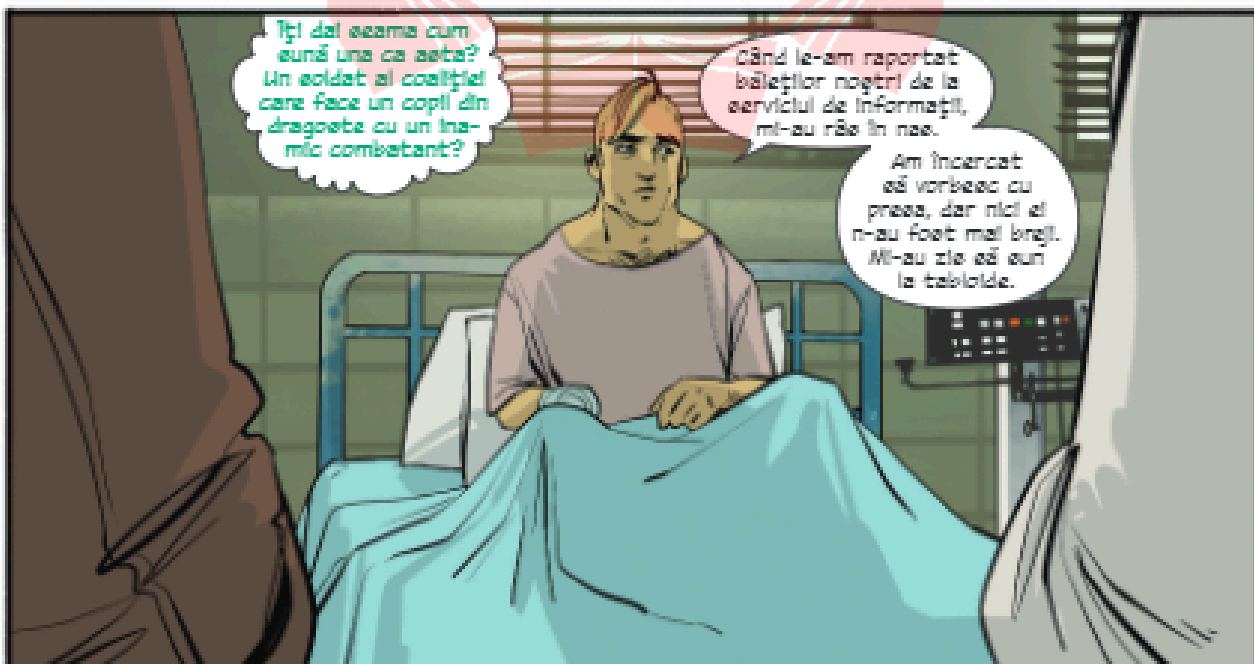
De parcă-am fi tras în fața care l-a dezvirginat, nu într-o înșipetă carecare pe care-o folosea pe post de scut.

Și obiectul s-așa pe care zici că-l țineai ea în brațe...?

Nu era un obiect, era un bebeluș. Bebelușul lor.

Era împede după cum îi priveau.

Ți dai seama cum eună una ca așta? Un soldat al coaliției care face un copil din dragoste cu un inamic combatant?

Când le-am raportat băleșilor noștri de la serviciul de informații, mi-au răs în nas.

Am încercat să vorbesc cu presa, dar nici ei n-au fost mai bregi. Mi-au zis să sun la tabloide.

Bun, unde
rămăseserăm?

Ah, da, traversam zona Stelelor
Mecanice în drumul nostru spre
o lume învăluită în ceață.

Părinții mei sperau să
dea de urma unui bărbat
pe nume D. Oswald Heist,
autorul cărții lor preferate.

UUUAAAAA

Eu tocmai mă
călcasem pe mine.

